

København den 22. august 2014

Til SUU, Sundheds- og Forebyggelsesudvalget

Uddeling til samtlige medlemmer samt offentliggørelse.

VEDR.: Manglende mulighed for at modtage lægeordineret behandling ved Øfeldt Centrene.

Jeg skriver til Jer politikere i Sundhedsudvalget af nød, fordi jeg netop har mistet min lægehenviste behandling på Øfeldt Centrene. Den behandling, som i den grad har ændret mit liv positivt. Inden behandlingen kunne jeg gå mindre end *10 meter*. I dag kan jeg gå 2-3 km. Udelukkende grundet den særlige behandling, som Øfeldt Centrene giver.

Fra at være invalidepensionist og til folkepensionist fjernes mit invalide tillæg på 1200 kr., som har gjort det muligt for mig at betale de 2.700 kr., som behandlingen koster om måneden. Nu kan jeg blot vente på, at smerterne vender tilbage, og jeg bliver så dårlig, at jeg havner i en kørestol.

Jeg har desperat spurgt min læge, om ikke der findes en mulighed for, at jeg kan fortsætte behandlingen på Øfeldt Centrene, men min læge siger, at jeg desværre er havnet imellem to stole, *idet jeg har det for godt og først kan få behandlingen vederlagsfrit, når jeg havner i kørestol*. Operation er heller ikke en mulighed, idet min læge mener, at en sådan også vil sende mig i kørestolen.

Et ægte paradoks af de store, som jeg og andre Øfeldt-patienter, er havnet i!

Hvad er forklaringen på, at patienter med handicaps kan få vederlagsfri behandling på Øfeldt Centrene, når jeg ikke kan opnå samme økonomiske vilkår, selvom jeg bliver behandlet i det samme behandlingsrum og af de samme behandlere, der endda må tage ekstra hensyn, i forhold til min behandling, fordi jeg både har diskusprolaps og spinalstenose?

Hvorfor gælder der ikke samme tilskudsforhold til den samme behandling? *Hvorfor skal der gøres forskel på os patienter, når vi alle har det fælles problem, at vi ikke har andre steder at gå hen med vores handicaps og smerter? Jeg har, ligesom mine medpatienter, forsøgt fysioterapi, men det har ikke kunnet hjælpe på min situation. En del af mine unge medpatienter, som er enten på sygedagpenge eller*

kontanthjælp er i samme situation, som jeg. Disse unge mennesker, som samfundet vil have ud på arbejdsmarkedet, trods svære rygdiagnoser, må også opgive en behandling, som ellers kunne bringe dem nærmere arbejdsmarkedet.

Jeg forstår godt, at man er nødt til at følge loven, men loven er lavet af mennesker og kan derfor ændres. Det er derfor, jeg skriver til Jer. I håbet om at I kan gribe ind og tilpasse loven den virkelighed, som jeg og mange andre befinder os i.

PS.: Jeg er svært ordblind og har modtaget hjælp til denne skrivelse.

Med venlig hilsen

Johnny Eske-Thomsen
Vognmandsmarken 76 Stuen. tv.
2100.
KBH. Ø.
Danmark
johnny@eske-thomsen.dk
www.eske-thomsen.dk
mobil. 40 41 77 92